

VALLANKUMOUKSEN TEHTÄVÄT

Venäjä on pikkuporvariston maa. Väestön valtaenemistö kuuluu tähän luokkaan. Sen horjunta porvariston ja proletariaatin välillä on kiertämätöntä. Vain siinä tapauksessa, että pikkuporvaristo yhtyy proletariaattiin, voidaan vallankumouksen, rauhan, vapauden voitto, työtätekevien maansaanti toteuttaa helposti, rauhanomaisin keinoin, nopeasti ja rauhallisesti.

Vallankumouksemme kulku on käytännöllisenä osoituksena tästä horjunnasta. Älkäämme rakennelko itsellemme mitään harhakuvia eserrien ja menshevikkien puolueisiin nähden, vaan pysykäämme vankasti omalla proletarisella luokkakantaisella tiellämme. Talonpoikaisköyhälistön puutteenalaisuus, sodan ja nälänhädän kauhut — kaikki tämä on joukoille mitä havainnollisimpana osoituksena siitä, että proletariaatti on oikealla tiellä ja että proletaarista vallankumousta on tuettava välttämättömästi.

Vallankumouksen kulku murskaa ankarasti, säälimättömästi, armotta kaikki sellaiset „rauhanomaiset” pikkuporvarilliset toiveet, että saataisiin aikaan „koalitio” porvariston kanssa, että päästäisiin sovintoon sen kanssa ja voitaisiin odottaa „rauhallisesti” Perustavan kokouksen „pikaista” kokoontumista j.n.e. Kornilovin kapinaliike oli viimeisin ankara opetus, laajamittainen opetus, joka täydensi niitä monia tuhansia pienempiä opetuksia, joita työläiset ja talonpojat eri seuduilla ovat saaneet kapitalistien ja tilanherrojen petkuttaessa heitä, opetuksia, joita sotamiehet ovat saaneet upseerien petkuttaessa heitä j.n.e. j.n.e.

Sotaväen, talonpoikaiston ja työläisten keskuudessa kasvaa tyytymättömyys, kiihtymys ja suuttumus. Eserrien ja menshevikkien ynnä porvariston „koalitio”, joka lupaa

kaikkea, muttei täytä lupauksiaan, hermostuttaa joukkoja, avaa niiden silmät, kannustaa niitä kapinaan.

Vasemmisto-oppositio kasvaa eserrien keskuudessa (Spiridonova y.m.) sekä menshevikkien keskuudessa (Martov y.m.) käsittäen jo lähes 40% näiden puolueiden „Neuvostosta” ja „edustajakokouksesta”. Ja *alhaalla* proletariaattiin ja talonpoikaistoon, varsinkin sen köyhimpään osaan kuuluvat eserrät ja menshevikit ovat *enimmältään* „vasemmistolaisia”.

Kornilovin kapinaliike opettaa. Kornilovin kapinaliike on opettanut paljonkin.

Mahdotonta on tietää, pystyvätkö Neuvostot nyt menemään eserrien ja menshevikkien johtajia pitemmälle ja turvaamaan siten vallankumouksen rauhanomaisen kehityksen vai tulevatko ne taaskin polkemaan paikallaan ja tekemään siten proletariaatin kapinan kiertämättömäksi.

Sitä on mahdoton tietää.

Meidän on autettava kaikella mahdollisella tavalla vallankumouksen rauhanomaisen kehityksen „viimeisenkin” mahdollisuuden hyväksikäyttämistä, autettava sitä selostamalla ohjelmaamme, tekemällä selkoa ohjelmamme yleiskansallisesta luonteesta ja siitä, että ohjelmamme on ehdottomasti väestön valtaenemmistön etujen ja vaatimusten mukainen.

Alla olevissa riveissä koetankin selostaa sellaista ohjelmaa.

Menkäämme sen kanssa yhä syvempiin „pohjakerroksiin”, joukkojen, virkailijain, työläisten ja talonpoikain keskuuteen, eikä ainoastaan omien, vaan varsinkin eserräläisten ja puolueeseen kuulumattomien, valveutumattomien joukkojen keskuuteen. Yrittäkäämme saada ne harkitsemaan itsenäisesti asioita, tekemään omia päätöksiään, lähettämään *omia* edustajistojaan neuvottelukokoukseen, Neuvostoihin, hallitukseen, silloin työmme ei mene hukkaan, päättyköön neuvottelukokous *miten tahansa*. Silloin työstämme on hyötyä sekä neuvottelukokouksessa että Perustavan kokouksen vaaleissa ja ylipäänsä kaikessa poliittisessa toiminnassa.

Elämä opettaa, että bolshevikkien ohjelma ja taktiikka ovat oikeita. Huhtikuun 20 päivästä Kornilovin kapinaliikkeeseen saakka on kulunut vähän aikaa, mutta on saatu paljon kokea.

Joukot, sorretut luokat ovat oppineet kokemuksestaan tänä aikana hirmuisen paljon, ja eserrien ja menshevikkien johtajat ovat erkaantuneet kokonaan joukoista. Se tulee-kin varmimmin ilmi juuri konkreettisen ohjelman pohjalla, mikäli joukot saadaan pohtimaan tätä ohjelmaa.

SOVINNON HIEROMINEN KAPITALISTIEN KANSSA ON TUHOISAA

1. Jos porvariston edustajia jätetään valtaan vaikkapa vähemminkin, jos jätetään valtaan sellaiset tunnetut kornilovilaiset kuin kenraalit Aleksejev, Klembovski, Bagration, Gagarin y.m. tai sellaiset, jotka ovat osoittautuneet aivan voimattomiksi porvariston edessä ja halukkaiksi toimimaan bonapartistiseen tapaan, kuten Kerenski, niin se merkitsee, että avataan ovet selkosen selälleen ensinnäkin nälänhädälle ja kiertämättömälle taloudelliselle katastrofille, jota kapitalistit jouduttavat ja pahentavat tahallaan, ja toiseksi sotilaalliselle katastrofille, sillä armeija vihaa päämajaa eikä voi ottaa innolla osaa imperialistiin sotaan. Sitä paitsi jos kornilovilaiset kenraalit ja upseerit jäävät valtaan, niin he varmasti *avaavat tahallaan rintaman saksalaisille*, kuten he tekivät Galitsiassa ja Riiassa. Tämä voidaan ehkäistä vain muodostamalla uusi hallitus alempana selostetuilla uusilla perusteilla. Kaiken sen jälkeen, mitä on saatu kokea huhtikuun 20 päivästä lähtien, kaikinainen sovinnon hierominen porvariston kanssa olisi eserrien ja menshevikkien taholta paitsi virheellistä myös suoranaista kansan ja vallankumouksen kavaltamista.

VALTA NEUVOSTOILLE

2. Kaikki valta valtakunnassa pitää siirtää yksinomaan työläisten, sotilaiden ja talonpoikain edustajain Neuvostojen edustajille, jotka toimivat tietyn ohjelman mukaisesti ja ovat vallankäytöstään kokonaan vastuussa Neuvostoille. On toimitettava viipymättä uudet Neuvostojen vaalit, jotta tulee otetuksi huomioon kansan saama kokemus vallankumouksen viimeksi kuluneiden, erikoisen runsassisältöisten viikkojen ajalta, sekä sitä varten, että saadaan poistetuksi ne räikeät vääryydet (epäsuhtaisuus, eriarvoisuus

vaaleissa j.n.e.), jotka ovat jääneet paikoitellen korjaamatta.

Paikkakunnilla, missä ei vielä ole demokraattisesti valittuja laitoksia, samoin kuin sotaväessäkin kaikki valta on siirrettävä yksinomaan paikallisille Neuvostoille ja näiden valitsemille komissaareille ja muille laitoksille, mutta vain valinnallisille.

Ehdottomasti ja kaikkialla on valtion täydellisesti tukiessa aseistettava työläiset ja vallankumoukselliset sotajoukot, t.s. sellaiset sotajoukot, jotka ovat teoilla todistaneet kykenevänsä kukistamaan kornilovilaiset.

RAUHA KANSOILLE

3. Neuvostohallituksen on *heti* kehotettava *kaikkia* sotakäyviä kansoja (t.s. samanaikaisesti sekä niiden hallituksia että työläis- ja talonpoikaisjoukkoja) solmimaan heti yleinen rauha demokraattisilla ehdoilla ja myös tekemään heti välirauha (vaikkapa kolmeksi kuukaudeksi).

Demokraattisen rauhan perusehtona on kieltäytyminen annektoinnista (aluevaltauksista) — ei siinä virheellisessä mielessä, että kaikki valtakunnat saisivat takaisin menettämänsä alueet, vaan siinä ainoassa oikeassa mielessä, että *jokainen* kansa niin Euroopassa kuin siirtomaissakin, ilman ainoatakaan poikkeusta, saa vapauden ja mahdollisuuden ratkaista itse, muodostaako se oman *erillisen* valtionsa vai haluaako se kuulua johonkin muuhun valtion.

Mutta samalla kun Neuvostohallitus esittää rauhan ehdot sen on itsensä ryhdyttävä heti täyttämään niitä käytännössä, t.s. saatettava julkisuuteen ja sanottava irti meitä yhä sitovat salaiset sopimukset, jotka tsaari on solminut ja joissa on luvattu antaa Turkki, Itävalta y.m. venäläisten kapitalistien ryövättäväksi. Sitten me olemme velvolliset tyydyttämään heti ukrainalaisten ja suomalaisten vaatimukset, turvaamaan heille, samoin kuin kaikille muillekin Venäjän kansallisuuksille, täydellisen vapauden aina eroamisvapautta myöten, ja samoin on meneteltävä *koko* Armeniaan nähden, on sitouduttava luopumaan siitä sekä hallussamme olevista turkkilaisista alueista j.n.e.

Kapitalistit eivät ota suopeasti vastaan tällaisia rauhan-ehdoja, mutta kaikissa kansoissa ne herättävät niin suurta

myötämielisyyttä ja tapahtuu niin suuri, maailmanhistoriallinen innostuksen ja yleisen suuttumuksen purkaus ryöstösodan pitkittämistä vastaan, että kaikkein todennäköisimmin me saamme heti välirauhan ja suostumuksen rauhanneuvottelujen aloittamiseen. Työväen sodanvastainen vallankumous paisuu näet kaikkialla hillittömästi, mutta sitä ei edistetä suinkaan puhumalla korulauseita rauhasta (joilla *kaikki* imperialistiset hallitukset, muun muassa meidänkin Kerenskin hallituksemme, ovat jo kauan petkuttaneet työläisiä ja talonpoikia), vaan ainoastaan sanoutumalla irti kapitalisteista ja tarjoamalla rauhaa.

Jos toteutuu se, mikä on vähiten odotettavissa, t.s. jollei yksikään sotaikäyvästä valtiosta suostu edes välirauhaan, niin silloin sota meidän puoleltamme muuttuu todella pakoliseksi, todella oikeutetuksi sodaksi, puolustussodaksi. Yksistään jo se, että proletariaatti ja köyhä talonpoikaisto tajuavat tämän, tekee Venäjän monta kertaa voimakkaammaksi sotilaallisessakin suhteessa, varsinkin kun on sanouduttu täydellisesti irti kansaa rosvoavista kapitalisteista, puhumattakaan siitä, että silloin sota tulee meidän puoleltamme todella eikä vain sanoissa sellaiseksi sodaksi, jota käydään liitossa kaikkien maiden sorrettujen luokkien kanssa, liitossa koko maailman sorrettujen kansojen kanssa.

Muun muassa on varoitettava kansaa uskomasta sitä kapitalistien väitettä, jota pahiten peloteltu väki ja pikkuporvarit toisinaan uskovat, nimittäin väitettä, että englantilaiset ja muut kapitalistit voivat muka vahingoittaa kovasti Venäjän vallankumousta, jos niiden kanssa solmittu nykyinen ryöstöliittomme puretaan. Tämä väite on läpeensä valheellinen, sillä pankkiireja rikastuttava „liittolaisten finanssiapu” „auttaa” Venäjän työläisiä ja talonpoikia vain siten, kuin nuora auttaa hirtettyä. Venäjällä on riittävästi viljaa, kivihiiltä, naftaa, rautaa, ja näiden tuotteiden asianmukaista jakamista varten on vain päästävä eroon kansaa ryöstävistä tilanherroista ja kapitalisteista. Mitä tulee siihen, että Venäjän kansa olisi vaarassa joutua sotaan nykyisten liittolaistensa kanssa, niin ilmeistä pötyä on luulla, että ranskalaiset ja italialaiset saattavat ehkä yhdistää joukkonsa saksalaisten joukkoihin ja lähettää ne oikeudenmukaista rauhaa tarjonneen Venäjän kimp-

puun; Englanti, Amerikka ja Japani taas eivät voisi aiheuttaa Venäjälle sadannettakaan osaa siitä vahingosta ja hädästä, mitä sota Saksaa, Itävaltaa ja Turkkiä vastaan aiheuttaa, vaikka ne julistaisivatkin sodan Venäjälle (mikä niiden on peräti vaikea tehdä, koska tällainen sota ei ole lainkaan suosittu kansanjoukkojen keskuudessa ja koska näiden maiden kapitalistien aineelliset edut käyvät ristiin Aasian jakamisen ja varsinkin Kiinan rosvoamisen vuoksi).

MAAT TYÖTATEKEVILLE

4. Neuvostohallituksen on viivyttlemättä julistettava tilanherrain maiden yksityisomistus lakkautetuksi ilman lunastusmaksua ja luovutettava nuo maat talonpoikaismaittain huostaan siksi, kunnes Perustava kokous tekee niistä päätöksensä. Samoien talonpoikaismaittain huostaan on annettava myös tilanherrain maatalousvälineet, jotta köyhät talonpojat saavat niitä ehdottomasti ensi kädessä ja maksutta käytettäväkseen.

Nämä toimenpiteet, joita talonpoikaiston valtaenemistö on jo aikoja sitten vaatinut edustajakokouksensa päätöslauselmissa ja sadoissa eri paikkakunnilla annetuissa evästyksissä (kuten näkyy muun muassa siitä 242 evästyksen yhteenvedostakin, joka on julkaistu „Talonpoikain Edustajain Neuvoston Tiedonantajassa”¹⁹), ovat ehdottoman välttämättömiä ja lykkäystä sietämättömiä. Ei saa enää sallia mitään vitkuttuksia, joista talonpoikaisto joutui niin paljon kärsimään „koalitie”-ministeristön aikana.

Jokainen hallitus, joka vitkuttaa näiden toimenpiteiden toteuttamista, on julistettava *kansanvastaiseksi* hallitukseksi, joka ansaitsee vain sen, että työläisten ja talonpoikain kapina kukistaa ja musertaa sen. Ja päinvastoin, vain sellainen hallitus, joka toteuttaa nämä toimenpiteet, on oleva koko kansan hallitus.

TAISTELU NÄLÄNHÄTÄÄ JA TALOUDEN RAPPIOTA VASTAAN

5. Neuvostohallituksen on viivyttlemättä saatettava tuotanto ja kulutus koko valtakunnan mitassa työväen valvontaan. Toukokuun 6 päivän jälkeinen kokemus on jo osoittanut, että ilman sitä kaikki uudistamislupaukset ja

-yritykset ovat tehottomia ja maa on joka viikko vaarassa joutua nälänhätään ja ennen kuulumattomaan katastrofiin.

On viivyttlemättä kansallistettava pankit ja vakuutus-toiminta sekä tärkeimmät teollisuusalat (nafta-, kivihiili-, metalli-, sokeri- y.m. teollisuus) ja samalla on liikesalai-suusoikeus ehdottomasti kumottava sekä saatettava työläisten ja talonpoikain jatkuvan valvonnan alaisiksi kapitalistit, jotka muodostavat mitättömän pienen vähemistön, mutta hyötyvät valtion tilauksista ja välttelevät tekemästä tiliä tuloistaan ja maksamasta oikeudenmukaista liikevoitto- ja omaisuusveroa.

Nämä toimenpiteet, jotka eivät riistä kopeekkaakaan omaisuutta enempää keskivarakkailta talonpojilta kuin kasakoiltakaan ja pienkotiteollisuuden harjoittajilta, ovat sotarasitusten tasapuolisen suorittamisen kannalta ehdot-toman oikeudenmukaisia ja nälänhädän vastustamisen kannalta lykkäystä sietämättömiä. Vain hillitsemällä kapi-talistien sotarosvoustusta ja estämällä heidät pysäyttämästä tarkoituksellisesti tuotantoa voidaan kohottaa työn tuotta-vuutta, saattaa voimaan yleinen työvelvollisuus, järjestää oikein viljan vaihto teollisuustuotteisiin, palauttaa valtion kassaan ne monet miljardit setelirahaa, joita rikkaat ovat kätkeneet.

Ilman näitä toimenpiteitä ei voida lakkauttaa myöskään tilanherrain maanomistusta lunastusmaksutta, sillä tilan-herrain maat on pantattu enimmäkseen pankeille ja tilan-herrain ja kapitalistien edut ovat punoutuneet erottamat-tomasti toisiinsa.

Työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostojen Yleis-venäläisen Toimeenpanevan Keskuskomitean talousosas-ton viimeksi tekemässä päätöksessä („Rabotshaja Gazeta” № 152) myönnetään, että hallituksen toimenpiteet (kuten viljan hintojen korottaminen tilanherrain ja kulakkien rikastuttamiseksi) ovat „turmiollisia”, myönnetään, että „hallituksen yhteyteen muodostetut talouselämää säännös-televät keskuselimet ovat täysin toimettomia”, ja vieläpä sekin, että tämä hallitus on „rikkonut lakeja”. Tämä hal-litsevien eserrä- ja menshevikkipuolueiden tunnustus osoit-taa vielä kerran, miten rikollista politiikkaa on hieroa sovintoa porvariston kanssa.

TAISTELU TILANHERRAIN JA KAPITALISTIEN VASTAVALLANKUMOUSTA VASTAAN

6. Koko tilanherra- ja kapitalistiluokka ja kadettipuolue („kansanvapauden” puolue) niiden etunenässä tuki Kornilovin ja Kaledinin kapinaa. Jo „Izvestija TsIK” lehdessä julkaistut tosiasiat ovat todistaneet sen täydellisesti.

Mutta tuon vastavallankumouksen kukistamiseksi täydellisesti tai edes tutkinnan suorittamiseksi sen johdosta ei ole tehty mitään eikä voidakaan tehdä mitään oleellista, ellei valtaa siirretä Neuvostoille. Mikään valiokunta ei voi suorittaa asian täydellistä tutkintaa, vangita syyllisiä j.n.e., ellei sillä ole valtiollista valtaa. Vain Neuvostohallitus voi sen tehdä ja on velvollinen sen tekemään. Vain Neuvostohallitus voi suojata Venäjän varmasti toistuvilta „kornilovilais”-yrityksiltä vangitsemalla kornilovilaiset kenraalit ja porvarillisen vastavallankumouksen pääpukarit (Gutshkovin, Miljukovin, Rjabushinskin, Maklakovin ja kumpp.), hajottamalla vastavallankumoukselliset liitot (Valtakunnanduuman, upseeriyhdistykset y.m.s.), asettamalla niiden jäsenet paikallisten Neuvostojen valvontaan ja hajottamalla vastavallankumoukselliset joukko-osastot.

Vain Neuvostohallitus voi muodostaa kornilovilaisia vastaan nostettujen syytteiden, samoin kuin kaikkien muidenkin, jopa porvaristonkin nostamien syytteiden täydellistä ja julkista tutkintaa varten valiokunnan, ja bolshevikki-puolue puolestaan kehottaisi työläisiä tottelemaan täydellisesti ja auttamaan vain tällaista valiokuntaa.

Vain Neuvostohallitus voisi taistella menestyksellisesti sellaista huutavaa vääryyttä vastaan, että kapitalistit ovat kansalta ryöstämiensä miljoonien avulla ottaneet haltuunsa suurimmat kirjapainot ja suurimman osan sanomalehdistöä. Porvariston vastavallankumoukselliset lehdet („Retsh”, „Russkoje Slovo”²⁰ y.m.s.) on lakkautettava, niiden kirjapainot takavarikoitava, yksityisten henkilöiden ilmoitusten julkaiseminen lehdissä julistettava valtion monopoliksi ja alettava julkaista niitä hallituksen sanomalehdessä, jota Neuvostot julkaisevat ja joka puhuu totuutta talonpojille. Vain siten voidaan lyödä ja on lyötävä porvariston käsistä rankaisemattoman valheen ja parjauksen, kansan petkuttamisen, talonpoikaiston harhaanjohtamisen ja vastavallankumouksen valmistelun mahtava ase.

VALLANKUMOUKSEN RAUHANOMAINEN KEHITYS

7. Venäjän demokraateille, Neuvostoille, eserrä- ja menshevikkipuolueille avautuu nyt vallankumousten historiassa perin harvoin esiintyvä mahdollisuus turvata Perustavan kokouksen kokoontuminen määräaikanaan, ilman uusia lykkäyksiä, mahdollisuus suojata maa sotilaalliselta ja taloudelliselta katastrofilta, mahdollisuus turvata vallankumouksen rauhanomainen kehitys.

Jos Neuvostot ottavat nyt valtiiovallan täydellisesti ja kokonaan käsiinsä toteuttaakseen edellä esitetyn ohjelman, niin Neuvostoille tulee turvatuksi muutakin kuin Venäjän väestön yhdeksän kymmenesosan, työväenluokan sekä talonpoikaiston valtaenemmistön kannatus. Neuvostoille on silloin turvattu myös sotaväen ja kansan enemmistön mitä suuremoinen vallankumouksellinen innostus, se innostus, jota ilman nälänhätä ja sota eivät ole voitettävissä.

Mistään Neuvostojen vastustamisesta ei nyt voisi olla puhettakaan, elleivät ne itse horjuisi. Yksikään luokka ei uskalla nousta kapinaan Neuvostoja vastaan, ja Kornilovin kapinaliikkeen antaman kokemuksen opettamina tilanherrat ja kapitalistit luovuttavat sovinnolla vallan Neuvostojen uhkavaatimuksesta. Neuvostojen ohjelmaan kohdistuvan kapitalistien vastarinnan murtamiseksi riittää riistäjien alistaminen työläisten ja talonpoikien valvontaan ja sellaisten rankaisutoimenpiteiden soveltaminen totelemattomiin kuin koko omaisuuden takavarikointi ja heidän pidättämisensä samalla lyhyeksi aikaa.

Ottamalla kaiken vallan Neuvostot voisivat vielä nyt — ja tämä on kai niiden viimeinen mahdollisuus — turvata vallankumouksen rauhanomaisen kehityksen, kansan edustajien rauhanomaiset vaalit, puolueiden rauhanomaisen kamppailun Neuvostoissa, eri puolueitten ohjelman kokeilemisen käytännössä, vallan siirtymisen rauhanomaista tietä puolueelta toiselle.

Jos tämä tilaisuus päästetään ohi, niin vallankumouksen koko kehityskulku aina huhtikuun 20 päivän liikehtimisistä Kornilovin kapinaan saakka viittaa siihen, että mitä kärkevin porvariston ja proletariaatin välinen kansalaissota on väistämätön. Kiertämättä lähenevä katastrofi jouduttaa tätä sotaa. Kuten kaikki ihmisjärjellä tajuttavissa olevat

tosiasiat ja laskelmat osoittavat, tämän sodan täytyy päättyä siihen, että työväenluokka voittaa täydellisesti ja talonpoikaisköyhälistö antaa työväenluokalle kannatuksensa edellä esitetyn ohjelman toteuttamiseksi, mutta tämä sota saattaa muodostua hyvin raskaaksi ja veriseksi ja se saattaa viedä hengen kymmeniltätuhansilta tilanherroilta, kapitalisteilta ja heitä kannattavilta upseereilta. Proletariaatti on valmis mihin uhrauksiin tahansa vallankumouksen pelastamiseksi, mikä ei ole mahdollista muuten kuin edellä esitetyn ohjelman puitteissa. Mutta proletariaatti antaisi kaikkinaista tukea Neuvostoilta, jos ne käyttäisivät hyväksi viimeistä mahdollisuutta vallankumouksen rauhanomaiseen kehitykseen.

„Rabotshi Putj” №№ 20 ja 21;
lokakuun 9 ja 10
(syyskuun 26 ja 27) pnä 1917
Allekirjoitus: N. K.

Julkaistaan „Rabotshi Putj” lehden
tekstin mukaan
